

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

47 Hic cum audisset quia Iesus adveniret à Iudæa in Galileã, abiit ad eum, & rogabat eum vt descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori.
 48 Dixit ergo Iesus ad eum, Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.
 49 Dicit ad eum Regulus, Domine, descende prius quam moriatur filius meus.
 50 Dicit ei Iesus, Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus, & ibat.
 51 Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei: & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viveret.
 52 Interrogabat ergo horã ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, Quia heri hora septima reliquit eum febris.
 53 Cognovit ergo pater, quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus, Filius tuus vivit, & credidit ipse & domus eius tota.
 54 Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum venisset à Iudæa in Galilezam.

CAP. V.

1 Post hæc erat Dies festus Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolyman.
 2 Est autem Ierosolyms super Probatice, piscina quæ cognominatur Hebraicè Bethsaïda, quinque porticus habens.

& iuit in Galileã Iudæa ex Iesus fuerat q̄ venies audiuit hæc
 וְאָמַר שָׁמַע דָּאָתָא הוּא יֵשׁוּעַ מִן יְהוּדָא לְגַלִּילָא וְאוּלָּם
 appinquis filium suum & sanaret vt descenderet ab eo erat & petens ad
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 & miracula signa si Iesus ei dixit ad moriẽdũ eum
 וְאָמַר לְמַטָּת: 48 אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ אֵן אַתְרָתָא וְתַדְמַרְתָּא
 Dñe mi regis seruus ille ei dixit ereditis non videritis
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 filii tu' atq' Iesus ei dixit puer est mortu' non daret de
 וְאָמַר לֵה מָאָת לֵה טְלִיא: 50 אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ זֶל בְּרַךְ
 & abiit Iesus ei quẽ dixit sermoni vir ille & credidit
 וְהוּא וְהוּמִן הוּוּ נִבְרָא כְּמַלְתָּא דָּאֲמַר לֵה יֵשׁוּעַ וְאוּלָּם
 & dixerũt & nũtiarũt ei serui ipsius occurrũt ei esse descẽdẽs autẽ eum
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 sanatus esset tempore quonam eos & interrogauit viuit filius
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא: 52 וְשָׁאַל אֲנוּן דְּבִאֲנִיא עֲרִנָא אַתְהִלִּם
 febris reliquit eum hora septima heri ei
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 in illa hora quã pater eius rogauit
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 in Galilezam Iudæa à venisset eum Iesus
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין

קפלאון ה
 ieiunij tertiz in sabbatho vnus maturinis
 דְּעַרְבָא דְהוּוּ בְּשַׁבְּתָא דְתַלְתָּא דְעוֹמָתָא
 Iesus & ascendit Iudæorum festum erat hæc pas
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 locus in Ierusalem illic autem erat in Ierusalem
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 Bethsaïda Hebraicè qui vocatur ablutionis
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 porticus quinque in eo & erat
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין
 וְהוּוּ נַחְתָּ הוּא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּ וְסַבְרוּהוּ וְאֲמַרִּין

47 εὐὲ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπηλθὺ παρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτη αὐτὸν
 καταβῆναι, καὶ ἰασθῆναι τὸν υἱὸν ἡμελλε γινώσκοντα θνήσκειν. 48 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς παρὸς αὐτὸν, ἰὰν μὴ ἴδῃς
 καὶ πύξῃς τὰ ἰδῆται, ὅ μὴ πιστεύσῃς. 49 λέγει παρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός, καὶ εἰ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς
 παιδίον μου. 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, παρὸς ὅ ὅς ἔστι Ἰησοῦς, καὶ ὁπίσσωσιν ὁ ἀδελφῶπις τῷ λέγοντι ὅτι
 Ἰησοῦς, καὶ ἐπαρβέτω. 51 ἠδὲν δὲ αὐτῷ καταβῆναι, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπέκρινον αὐτὸν, καὶ ἀπέβησαν
 ἄνω, ὅτι ὁ παῖς ἔστι Ἰησοῦς. 52 εἶπεν οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν ὥραν ἐπὶ ἡμελλεσσοῦ εἶναι, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰὰν
 ὥρας εἰδῆμεν ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι πιστεύσῃς. 53 εἶπεν οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐὰν εἴδῃς τὴν ὥραν, ἐπὶ ἡμελλε αὐτῷ
 ὅτι ὅς ἔστι Ἰησοῦς, καὶ ὁπίσσωσιν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλα. 54 τῷ τῷ πατρὶ ἡμελλεσσοῦ σῆμασι ἰσχυροῦ ἡμελλε
 Ἰησοῦς ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Κεφ. ε.

1 Μετὰ ταῦτα τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἰερουσόλυμα. 2 εἶς δὲ ἐκ τῶν Ἰερουσόλυμων
 ἦν τῷ πατρὶ ἀπικτῶν, Κολυμβήθρα ἢ θοῖλας γινώσκων Ἐβραϊστὶ Βηθσαδὰ, τῆς τῆς ἐχθροῦ.

& claudorū & aridorū infirmorum multus populus erāt factes & in his
 ובהלן רמין הוּ עמא כנאא דכריהא וסמא והניסא
 in tepore enī Angelus aqua motum erant & expectātes & aridorū
 ובישא ומסכן הוּ לזועא דמא: * מלאכא ניר בזכן
 eis erat & cōturbās in lauacrum erat descendēs tempore
 זכן נחרת הוּם לה למעמוריתא ומזיע הוּם להוּן
 aqua turbationem post erat descendens qui primū & is aquam
 למיא ואינא דקדמא נחת הוא מן בתר זועא דמא
 erat ei fuisset quicunque dolor sanitati restituebatur
 מתהלם הוא כל כאבא אינא דאית הוא לה: 5 אית הוא
 fuerat annos & octo qui triginta vnus vir ille autem
 דין תמן גברא הדר דתלתין ותמנא שנין איתוהי הוא
 p tepore & cognouit iacentē Iesus vidit hunc in infirmitate
 בכורהנא: 6 להנא הוא ישוע דרמא וידע דובנא
 respondit sanitati restitui tu vis ei & dixit ei fuisset multo
 סניאא אית לה ואמר לה צבא אנת דתתהלם: 7 ענא
 turbatū fuerat q eum homo autē mihi nō est Dñemi Etiā & ait agrotus ille
 הוּ כריהא ואמר אין מרי לית לי דין אנש דמא דאתתועו
 alius sum veniens ego donec sed in lauacrum mittat me aqua
 מא נרמיני כמעמוריתא אלא עד אנא אתא אנא אחרין
 & ambula lectū tuū tolle surge Iesus ei dixit descēdit ante me
 מן קדמי נחת: 8 אמר לה ישוע קום שקול ערסך והלך
 & ambulauit lectū suū sustulit & surgē ille vir sanitati restitutus est hora & eadē
 9 נבר שעתה אתהלם גברא הוּ וקם שקל ערסה והלך
 illi Iudxi ei & dicunt erat sabbathum dies ipse & ille
 ורו הוּ יומא שבתא הוּ: 10 ואמרין לה יהודיא להוּ
 Ille lectū tuū tollere tibi licet nō est sabbathum q sanatū fuerat
 דאתאסי שבתא הי לא שליט לך דתשקול ערסך: 11 הוּ
 mihi dixit ipse sanum qui fecit me ille eis & dixit respondit verō
 דין ענא ואמר להוּן הוּ דעבדני הלימא הוּ ואמר לי
 ille vir quis est & interrogauerūt eū & ābula lectū tuū tolle
 דשקול ערסך והלך: 12 ושאלוהי מנו גברא הנא
 & ambula lectū tuū tolle tibi qui dixit
 דאמר לך דשקול ערסך והלך:

3. In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum.
 4. Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post morionem aquæ, sanus fiebat à quacunquē detinebatur infirmitate.
 5. Erat autem quidam homo ibi, triginta & octo annos habēs in infirmitate sua.
 6. Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset, quia iam multum tempus haberet, dicit ei, Vis sanus fieri?
 7. Respondit ei languidus, Domine hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit.
 8. Dicit ei Iesus, Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.
 9. Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem Sabbathū in die illo. 10. Dicebant ergo Iudæi illi qui sanatus fuerat, Sabbathum est, non licet tibi tollere grabatum tuum.
 11. Respondit eis, Qui me sanum fecit, ille mihi dixit. Tolle grabatum tuum & ambula.
 12. Interrogauerūt ergo eū, Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, & ambula?

3 εν αυτους και παλαιος πληθος πολλοσ ανθρωπων, παραλυτικων, κωπων, ξηρων, οκλιγοντων τω τω υδατος κινησι.
 4 ανγελος του κυριου κατις αμην εν τη κλυμω ηδρα, και εταραων το υδαρ. ο ουδ παρτος εμβασ μω τω τασαλω του υδατος, υγιης εγινησ, ω δησσε και τριχασ τωσ μασι.
 5 τω δε υς ανθρωπος εκαι τετακωσ ο κλω ετχ και εν τη αδινια. 6 τωσ ιδων ο ιησους και πακειμωσ, και ηρωσ οτι πολλω ηδη χρονος εχθ, λεγα αυτω, δελγς υγιης ημ εδωσ; 7 απκριθη αυτω ο αδινωσ, κυριε, ανθρωπον ην εχθ, ηα οπω τασαλη η υδαρ, βλαμ μα εις τω κλυμω ηδρασ εν ω δε ηχμασ ενω, δεησ πασ εμου και παβαιγς. 8 λεγα αυτω ο ιησους, εχρασ, δε οσ τω κραββατον σου, και πεπαται. 9 και αυτωσ εημεσε υγιης ο ανθρωπος, και ηρε τον κραββατον αυτου, και πεπαται. τω δε εββατον ο εκεινη η ημερα. 10 ηρωσ ουδ οι ιουδαίοι τω τωσ ερασι μερω, εββατον εστι, ην υρεσσι ου δρωσ τον κραββατον. 11 απκριθη αυτωσ, ο ποιησας με υγιη, και ιθς μοι ειπεν, δερον τον κραββατον σου, και πεπαται. 12 ηρωτησασ ουδ αυτου, υς δεησ ο ανθρωπος ο ειπωσ σου, δερον τον κραββατον σου, και πεπαται.

R ij

13 Is autem qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco.

12 Postea invenit eum Iesus in templo, & dixit illi, Ecce sanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

15 Abiit ille homo, & nuntiavit Iudæis, quia Iesus esset qui fecit eum sanum,

16 Propterea persequerentur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in Sabbatho.

17 Iesus autem respondit eis, Pater meus usque modo operatur, & ego operor.

18 Propterea ergo magis quærebant eum Iudæi interficere, quia non solum solvebat Sabbathum, sed & Patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo.

19 Respondit itaque Iesus, & dixit eis, Amen amen dico vobis, non potest Filius à se facere quicquam, nisi quod viderit Patrem facientem: quæcunque enim ille fecerit, hæc & similiter Filius facit.

20 Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei quæ ipse facit, & maiora his demonstrat ei opera, ut vos miremini.

subdlexerat enim Iesus quis esset erat sciens non quod sanus fuerat antequam
הוא דאמרו לא ידע הוא מנו ישוע ניר אתנני הוא
et post illo in loco quæ erat multam per cursum
ביתו בנתנא סניאא דאית הוא בדוכתא הו: 14 בתר זבן

rursus es sanus ecce ei & dixit in templo Iesus innotuit
ביתו בנתנא סניאא דאית הוא בדוכתא הו: 14 בתר זבן
quàm à principio quod perisset aliquid tibi fiat ne peccaveris
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:

qui sanasset eum ille esset quod Iesus Iudæis & dixit vir ille & dixit
הו: 14 בתר זבן
erant & quæretes Iesum Iudæi erant persequentes hoc & persequerentur
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:

dixit Iesus verò ipse in sabbatho fuisse faciens quod ista cum innotuit
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
sum operans ego etiam operatur ad nunc usque Pater meus

cum interficere Iudæi erant quæretes magis hoc & persequerentur
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum in

Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esse Patrem
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
defunctorum lætatio

קרינא דענינא

vobis ego dico amen amen eis & dixit Iesus autem respiciens
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמטכח כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס

etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod vult
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filius
אבותה עבד: 20 אבא ניר רחס לכרה וכל

opera his præ & quæ sunt præstatura si ostendit facit quæ
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:
miremini vos ei
והתנא דלמא נהויה לך מרס דביש מן קדמינא:

13 ο δ' εἰς αὐτὸν οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ· ἰσχυρὸς γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας. 14 Μετὰ ταῦτα εὗρεν αὐτὸν ἰσχυρὸν καὶ δόξαν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἔλεγε ὅτι ὁ πατήρ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν αὐτὸς ἐν κόσμῳ, ὅτι ἰσχυρὸς ὁ θεὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας. 15 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ. 16 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ. 17 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ. 18 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ. 19 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ. 20 ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὗτος ὁ ποιῶν τὰς τέχνας οὐκ ᾔδειξε τίς ἦν ὁ ποιῶν τὸ σημεῖον ἐν αὐτῷ.

ita eos & uiuificat mortuos suscitāt Pater enim sicut
 איכנא גיר דאנא מקים מיתא ומחא להון הבנא 21
 Pater enim est non uiuificat quos uult eos Filius etiam
 אף ברמא לאילין דעבא מחא: לא הוא גיר אנא 22
 homo ut omnis Filio dedit iudiciū omne sed hominē iudicās
 דאן לאנש אלא כלה דינא והבה לברא: 23 דכל נש
 Filium honorat qui non is Patrem honorat sicut Filium honoret
 ניקר לברא איך דמיקר לאנא הו דלמא מיקר לברא
 uobis ego dico amen amen qui misit cum Patrem honorat non
 לא מיקר לאנא דשדרה: 24 אמין אמין אמר אנא לבון
 vita ei est qui misit me ei & credit sermones meos q̄ audit q̄ is
 דמן דשמע מלתי ומחיון למן דשדרני אית לה היא
 in vitam morte à transit sed venit non & in iudiciū aeterna
 דלעלם ודינא לא אתא אלא שני לה מן מותא לחיא:
 est nunc etiam hora quod uenit uobis ego dico amen amen
 אמין אמין אמר אנא לבון דאתיא שעתא איהא איהא
 qui audierit & ij Dei Filij uocem audient mortui quando
 אמתי דמיתא נשמעון קלה דברה דאלהא והגון דשמעון
 dedit ita in essentia sua vita Patri est enim sicut uiuent
 נחון: 26 איכנא גיר דלאנא היא בקנומרה הבנא והב
 ut esset & potestatem dedit ei in essentia sua uita ut essent Filio etiam
 אף לברא דנהוון היא בקנומה: 27 ואשלמה דנהוא
 miremini ne hominis uerò sit quod Filij iudiciū etiam faciens
 עבד אף דינא: 28 דברה הו דין דאנשא לא תתדרון
 qui in sepulchris ij omnes quando hora quia uenit p̄pter hoc
 בהדמא דאתיא שעתא אמתי דכלהון אילין דבקברא
 bona qui fecerunt ij & prodibunt uocem eius audient sunt
 אנון נשמעון קלרה: 29 ונפקון אילין דעברו מבנתא
 iudicij in resurrectione mala qui fecerunt & ij uitz in resurrectione
 לקימתא דחיא ואילין דעברו בישתא לקימתא דינא:
 Epiphaniam post tertiz in sabbatho vnius marutinis
 דעפרא דחד בשבא דתלתא דבתר דרנחא
 sed agere quicquam mei ipsius uoluntate ex ego possum non
 לא משכח אנא מן עבות נפשי מרם למעבד אלא 30
 ego quozto enim nō est rectum & iudiciū meū sum iudicās ego audio sicut
 איכנא דשמע אנא דאן אנא ודיני כאין הו לא גיר בעא אנא

21 Sicut enim Pater suscitāt mortuos & uiuificat, sic & Filius quos uult uiuificat.
 22 Neque enim Pater iudicat quenquam: sed omne iudiciū dedit Filio.
 23 Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificat Patrem. Qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem qui misit illum.
 24 Amen amen dico uobis, Quia qui uerbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet uitam aeternam, & in iudiciū non uenit, sed transiet à morte in uitam.
 25 Amen amen dico uobis, quia uenit hora, & nunc est, quando mortui audient uocem Filij Dei: & qui audierint, uiuent.
 26 Sicut enim Pater habet uitam in semetipso, sic dedit & Filio habere uitam in semetipso:
 27 Et potestatem dedit ei etiam iudiciū facere, quia Filius hominis est.
 28 Nolite mirari hoc: quia uenit hora in qua omnes qui in monumentis sunt, audiet uocem Filij Dei.
 29 Et procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem uitae: qui uerò mala egerunt, in resurrectionem iudicij.
 30 Nō possum ego à meipso facere quicquam. Sicut audio, iudico: & iudiciū meū iustum est: quia non quozto

21 אִיכְנָא גִיר דְאִנָּא מְקִים מֵיְתָא וּמְחָא לְהוֹן הַבְּנָא 22 אִפְּ בְרַמְא לְאִילִין דְעֵבָא מְחָא: לֹא הוּא גִיר אִנָּא
 23 דְאָן לְאִנְשׁ אִלָּא כְּלָה דִינָא וְהֵבֵה לְבְרָא: 24 אִמִּין אִמִּין אִמְרָא אֲנָא לְבֹן
 25 אִמִּין אִמִּין דִּיקוֹ
 26 אִמִּין אִמִּין אִמְרָא אֲנָא לְבֹן דְאֵתִיָּא שְׁעֵתָא אִיהָא אִיהָא אִיהָא אִיהָא
 27 אִפְּ לְבְרָא דְנְהוּוֹן הִיא בְּקִנּוּמֵהָ: 28 וְאַשְׁלֵמָה דְנְהוּא
 29 אֲנֹוֹן נִשְׁמַעוֹן קִלְרָה: 30 אִיכְנָא דְשִׁמְעֵ אֲנָא דְאָן אֲנָא וְדִינִי כְּאִין הוּא לֹא גִיר בְּעָא אֲנָא

R. iij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

